

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDHOLD: *Viggo Holten-Bechtolsheim*: Tale ved Rusgildet d. 8. November 1939. — *Vilhelm Balslev*: En „Week-end“ i gamle Dage. — *Axel Smidt*: Lidt om Roskildenser-Samfundet. — Gamle Odenseanere: Professor P. K. Møller. Direktør Edvard Bülow. — Fødselsdag: Chr. F. A. Gottschalch. — Udnævnelser. — Ordensdekorationer. — *Sophus Agerholm*: Et Hjertesuk.

Foreningsmeddelelser: Boggave. — Generalforsamling 1939. — Skovtur. — Rusmodtagelse 1939. — *Vilhelm Balslev*. Den fynske Vise. — Boggave til Dimittenderne. — Odenseaner-Samfundets Legat. — Studenterne af 1939. — Generalforsamling 1940 — Til Medlemmerne.

1940

Nummer 16

Maj

Tale ved Rusgildet den 8. November 1939

Af Højesteretssagfører *Viggo Holten-Bechtolsheim*

(Kortfattet Uddrag, gengivet af Taleren efter Hukommelsen).

Med-Fynboer og Skolefæller!

Det er altid ængstende i et kort Øjeblik og i faa Ord at skulle sige noget, der gerne skulde rumme en Mening. Strindberg erklærede, at han var ræd for fire Ting: En Skræderregning, en gal Hund, en ung Enke og Udsigten til at skulle holde en Tale. Jeg har selv oplevet, at den gamle, tavse Sfinks Henrik Ibsen, fejret som Jubelolding i Studentersamfundet og presset til at give sin Kvintessens, tilsidst, efter at han under stor Spænding havde naaet Talerstolen, udgav følgende Parole: Det er blit silde, jeg faar gaa og lægge mig.

Tilhørerne har det mulig endnu værre. Af Kristian den Fjerdes Optegnelser fremgaar, at det interesserede ham mere, at der var kommet tre Elefanter til København („de kan danse, knæle og kæmpe“), end at høre paa obligate Udtalelser af to nederlandske Udsendinge („de kan intet“).

Raad til Handlinger? Overførelse af Erfaringer? — Hvem har Brug derfor?

Særlig ikke i Dag, hvor Sejladens Chancer

er saa uberegnelige: There came a change upon the spirit of the time — ja, changes...

Gode Formaninger mod det og det?

Endnu værre. Rochefoucauld betegner Formaninger som Alderdommens daarlige Trøst over ikke mere at være i Stand til at give daarlige Eksempler.

Jeg vil saa prøve at gaa til Bunds til mere almindelig Basis, noget, som synes at ligge fast til alle Tider, udenfor alle Retninger.

Udbyttet, Glæden, Styrken er i første Linje afhængige af, *hvad man selv sætter ind*. „Man is created to fight“, siger Carlyle, og den gode gamle Professor Høffding sagde i mit Rusaar, i et lille, gult Hefte, med det for ham særegne Mæle: Det vigtigste er, at Livet er opfyldt paa en værdig Maade, deri er Velfærdsprincippet og Clärchen ganske enige.

Allerede vor gamle Gymnastiklærer „Lo-e“ gav os den første Forstaaelse af dette, naar han i sin fynske Tone raabte udover Gymnastiksalen: Vi maa gøre os mere Uma'e, ellers gør Øvelsen ikke den tilsigtede Nytte!

(Flere Eksempler anførtes paa Lo-e's store Visdom.)

Kravet til og Virkningen af den Alvor, hvor- med der sættes ind, gælder i lige Grad større og mindre Forhold. „Til Smørum og til Ispahan er Rejsen lige dyr,“ kvæder Valdemar Rørdam til os fra sin „Alderdoms Fæstning“.

Vanskeligheder er ikke af det onde, tværtimod. Jacob Knudsens Fader plejede, ved Indførelse af nemme Opfindelser, desperat at udbrøde: Nemhed, Nemhed, Slemhed! Juristen Jhering, den haarde Friser, tilkendegav med Drøn, at det Folk, som Forsynet vil vel, faar ikke sit Liv tilrettelagt let, men svært.

For os gælder det: *Vort Danmark, vort Norden* — dette er vort Staasted i Tiden med dens mørke Malstrømme og dens tunge Trusler. Allerede for Aar tilbage lød Digterens Ord med Alvor og Vægt: Sorgløst kan vi ej synge, Danmark, Dit Navn. Og endnu tidligere faldt den gamle Hostrup Ordene til Danmark i Pennen: Hæderligt Du mod Undergangen kæmper. En anden Gang det ængstende Spørgsmaal: Hvad vil denne Brydningstime? Er det Skumring, eller er det Gry?

Her er Brug for hver Mand og hver Evne, efter Ordet: Lad mig kun flagre hen som Blad i Høst, naar Du, mit Land, min Stamme, frit maa leve.

Indenfor Danmark har vi vort eget lille Øland, vort *Fyn*, der ligger vort Hjerte særlig nær, Hjertebladet midt i vort Land — med sine Strande og Fjorde kløvet af Baade og Sejlere — med sine Skove og Agre. Det Land,

der allerede er markeret paa Ptolemæi Kort, vort Lands ældgamle Geografi. Gennem Bæltet stævnede Skuderne fra nær og fjern til Thors Helligdomme ved Torø, Helnæs, Turø, Torseng. Paa Højen ved Aaen byggedes Odins Vi. Her slog senere de angelsaksiske Missionsbisper sig ned og rejste Katedralen, her blev i Middelalderen Danehovet sammenkaldt. Midtlandsfolket med Øbomæle, men lydende under Viborg Landsting og Kongens jydsk Lov. Tidehvervet under den nye Kongestamme lever i Nyborg-Hallen, hvor den store Konge fødtes, med det splittede Sind, Kristiern den Anden, Kristian Tyran eller Kristian den Milde.

Her lever endnu en frejdig Stamme med Sans for at virke, Sans for at lytte og Sans for at læse, med Øjet opladt for det store og et følede Blik for det smaa. Sans for Retsind og Maadehold, i hvert Fald Samhøre.

Vi vil sammen mindes nogle af Øens store Hedengangne, hvis Navne endnu ikke er glemte som Sne, der faldt i Fjor: Arrebo, Ambrosius Stub, Rasmus Rask, N. M. Pedersen og Verdenslyset Hans Christian Andersen fra Munke-møllestræde. Flugten fra det lave mod det høje.

At flyve og kæmpe som disse, i Skyggen af deres Faner — i Modgang som i Medgang — dertil Held og Lykke!

Der var godt Venskab, siger Sagaen, imellem Odin og Sveerne, nogle gav han Sejr i Kampen, andre tog han til sig i Valhal. Et lignende Venskab skulde omslutte de unge Studentriddere fra Odins By. De fynske Russer leve!

En „Week-end“ i gamle Dage

Det var en Aften i en Kreds af gamle Odense-Elever, hvor vi kom ind paa at tale om, som Livet formede sig for en Skoledreng i forrige Aarhundrede i Sammenligning med vore Dages Ungdom, og der blev spurgt, om der ikke kunde skrives noget om *det*. Da jeg netop havde efterfølgende Skildring liggende, tilbød jeg som Repræsentant for Fortiden at levere det første Bidrag — dog med Tilladelse fra den, til hvem Beskrivelsen er stilet. Vi to blev saa enige om, at naar de mest private Steder blev udeladt, kunde det maaske nok mere Medlemmerne at se, hvordan vi fik Tiden til at gaa, da vi gik i Skole.

Som Indledning maa jeg meddele, at jeg kort efter at have begyndt min Skolegang blev optaget i Hjemmet i Tarup Præstegaard hos min Onkel, Sognepræst R. L. Balslev. I dette kærlige Hjem boede jeg som „Plejesøn“ i $4\frac{1}{2}$ Aar, indtil mine egne Forældre flyttede til Odense. Min Onkel og Tante havde det Princip saa vidt muligt at overlade os Drengene til os selv, naar blot vi passede Læsningen; vi tumlede os da af Hjertens Lyst i Have og Skov paa alle Aarets Tider. Desuden havde vi omtrent $\frac{1}{2}$ Mils Vej til Skolen i Odense — vi fik altsaa Motion nok, og jeg tilskriver denne tvungne, daglige Vandring frem og tilbage, at jeg i hele min Opvækst næsten aldrig fejlede noget.

Under mit lange Ophold i Tarup-Hjemmet knyttede jeg et Venskabsbaand for Livet med Husets Søn, min Fætter Johan Balslev, og da han i Aaret 1933 — i Anledning af sin Faders 100 Aars Dag — samlede en Kreds af Slægten i sit Hjem, fik jeg det Indfald til Mindefesten at skrive lidt til ham om de gamle Dage i det gamle Hjem og valgte at skildre en „Week-end“ fra vore Skoledage paa den Aarstid, hvor alt viste sig for os i det lyseste Skær. Da jeg

næste Sommer var i Odense, fik jeg Lyst til at vandre min gamle Skolevej endnu en Gang; men jeg maatte med Blicher udbryde: „Ak, hvor forandret —“! Hvor dengang var en bar Landevej, strækker sig nu en sammenhængende Bebyggelse — helt ud til Tarup! Jeg tog ikke Spadsereturen tilbage, men satte mig i Rutebilen og var glad, at jeg havde skrevet mine Minder, inden jeg gensaa min gamle Skolevej, som jeg ikke mere kunde kende. Men i Mindet lever den fremdeles — saaledes:

Der bor et Minde i vort Bryst
om fjerne Ungdomsdage —
til daglig lever det saa tyst
sit Liv fra Aar tilbage!
Men aabner vi for Hjertets Gem,
da har vi tit fornemmet,
hvor klart det Billed straalere frem,
der hedder Tarup-Hjemmet.

Derfor skal du i Dag med mig
en Vandring foretage
og gaa en Tur ad Mindets Vej,
lig den for Aar tilbage!
Ved vor Erindrings Traad vi blindt
den kendte Vej kan følge
igennem Livets Labyrinth
og over Tidens Bølge.

Vi tænker os, vi vaagner op
for firte Aar tilbage —
saa er vi straks, med Sjæl og Krop,
i vore Skoledage!
Det er en Lørdag, Klokkeren to,
i Juni skønne Maaned —
Hurra! vi er i Morgen jo
for Skolegang forskaanet!

Nu myldrer vi ad Gaden hen
iblandt de andre Drengene —
hvor underligt at ses igen,
naar man har drømt saa længe!

Vi standser foran „Brandt“s Butik,
to lækre „Triller“ frister –
og saa, belæsset med vort „Slik“,
vi ud af Byen lister.

Vi gaar igen den gamle Vej,
som vi saa tidt har travet –
men alt det nye ser vi ej,
som siden da er lavet!
Paa Banebommen se vi kan,
at Toget ej er kommen –
dér staar den tykke Banemand
og passer trolig Bommen!

Banemanden.

Den tykke Banemand var ofte gnaven –
han gjorde os med Held Passagen trang!
Saa snart vi nærmed os, hans Klokke klang,
og saa gik Bommen ned, trods al vor Traven!
Selv grined han og præsentered Maven –
dog har han sikkert frelst mit Liv engang!
Jeg paa hans Territorium var kommen,
og han – han havde glemt at sænke Bommen.

Det var en Dag, da jeg fra Skolen kom
og stirred aandsfraværende mod Jorden,
– maaske jeg tænkte blot paa „Kybbi“s Dom,
da i Latin han gav mig Silkesnoren –
i al Fald glemte jeg at se mig om
ved Banens Overskæring – og forloren
jeg havde været, hvis Hr. Grobian
ej havde vist sig som min Redningsmand.

Med et jeg vaagned af min Dvale op;
thi lige før jeg Skinnerne passered,
jeg hørte pludselig et vældigt „Stop“!
Det var mit Held, jeg ikke dem forcered,
men ganske uvilkaarlig reagered
og standsed paa Sekundet med et Hop!
I samme Nu forbi mig Toget bruste,
mens „Cerberus“ af Skræk mig overfuste.

Fra denne Dag var hver Misstemning svunden,
og Banens Bom gik aldrig mere ned
for „Tarup-Drengene“ i Morgenstunden,
naar vi var i Bekneb, for Tiden led,
da stod vor Ven ved „Vinden“, værdig, bred,
og vented paa os med et Smil om Munden!
Først naar han saa, vi til hans Hjælp ej trængte,
for Torvebønderne han Vejen stængte!

★

Nu gaar det ud ad Rugaardsvej –
dér ligger „Kongehuset“,
i Genrestil et Kontrafej,
af Minders Luft omsuset!
Saa naar vi til „Govindebæk“ –
et Kær og intet andet;
her er det, Vejen slaar et Knæk,
før den gaar op i Landet.

Dernæst vi kommer til „Snap-ind“,
hvor det gaar ned ad Bakke –
for herligt Læ i Slud og Vind
vi Mads'es Gaard kan takke!
Dér staar han ved sin egen Gavl
og tænker, at i Grunden
er det jo dumt at være travl
med Mønt paa Kistebunden.

Her har vi Bog'nsebanens Led
med Vogt'rens lille Vaaning –
dér gaar han selv, fulgt af sin Ged,
langs Voldens høje Skraaning!
Han har os ofte hjulpet frem,
naar det om Morg'nen kniber,
og aabnet os sit Led paa Klem,
om ogsaa Toget piber.

Toget.

Vor Barndoms lille Fut-Tog –
hvor staar du for vort Blik,
som til vort Institut, Tog,
du løb med fuld Musik!
Et skingrende Salut-Tog
for hver en Bonde-Krik –
men Ankomst paa Minut, Tog,
var ikke just din Skik!

Hver Sommerdag sans doute, Tog,
du kørte paa en Prik,
men misted let dit Krudt, Tog,
i Vinterens Panik!
En Smule Sne en route, Tog,
saa slog det for dig Klik –
da var du sammenbrudt, Tog,
og nærmest „train comique“!

Du brave Lilliput-Tog,
med Ord som „Føllet“ (sic!)
og „Symaskinen“ budt, Tog –
den Spøg var ikke chic!

Men værre absolut, Tog,
var dog det Navn, du fik,
dengang blandt os til Slut, Tog,
som „Slagteren“ du gik!

★

Vi drejer af, hvor Slagt'ren bor
og nikker ind til „Hanne“ –
at hun kan hekse, mange tror,
vi tror vist li'saadanne!
Dér er den store „Tarupgaard“
og Rasmus Jørgens mindre –
af denne kun et Glimt vi faar,
thi Træer Synet hindre.

Nu er vi paa „det sorte Grus“ –
til venstre Poppelrækken,
med sagte Lyd af Løvet's Sus,
til højre Havehækken!
Nu ligger Gaarden for vort Blik,
nu er vi atter hjemme –
og fluks, ifølge vante Skik,
opløfter „Rolf“ sin Stemme.

Rolf.

Der er saa mange Minder
om lyse Barndomsaar,
som vore Hjerter binder
til Tarup Præstegaard!
Det Liv, vi dér har levet
i lykkelige Kaar,
med dybe Skriftegn skrevet
i vor Erindring staar.

Men mellem mangt og meget,
som Tanken kalder frem
derfra, hvor vi har leget
i Barndomstidens Hjem,
vil og et Ord vi skænke
vor gule Vogter god,
som trofast i sin Lænke
paa Vagt for Gaarden stod.

Ved Gavlen stod han trolig
i Solskin, Regn og Blæst,
dér havde han sin Bolig,
dér passede han bedst –
og naar vi kom fra Skolen,
da hilste han os først,
i Regnvejr som i Solen,
med Jubel allerstørst.

Tarup Præstegaard

Ja, naar vi mindes sammen,
hvad aldrig gaar i Glem,
han passer godt i Rammen
omkring det gamle Hjem!
Han aad sit Brød med Ære,
var altid tro og glad –
derfor han mindet være
i dette lille Kvad.

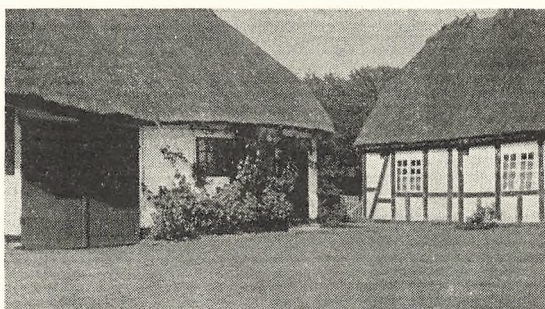
★

Hvor smukt de tvende Længer hist
flankerer Stuehuset –
en Bindingsværks Idyl med Kvist,
og Rosenbed i Gruset!
Men tæt ved Gavlen er et Fag,
i Gaardens venstre Længe,
med Minder fyldt fra Gulv til Tag
for Præstens glade Dreng.

Her kan vi ikke gaa forbi –
en Stund vor Vandring standser;
Udsigten er ej ganske fri,
thi Vinløv Ruden kranser!
Tag Nøglen paa det vante Sted –
den over Døren ligger!
Du lukker op, jeg følger med
og ind i Stuen kikker:

Læsestuen.

Kære gamle Læsestue,
tag en Hilsen paa vor Vej!
Du er ikke skøn at skue –
det er Drengestuer ej!
Hist en Stol med et Par Hoser –
Hatte, Bøger, rundt i Flæng!
Loftets Lampe ofte oser,
det beviser Væggen's Teint.

„Læsestuen“ (til venstre)

Her vi søgte Kundskabs Frugter –
 ak, hvor var de sure tidt!
 Visdoms Vej saa trang sig bugter,
 vi maa ase Skridt for Skridt!
 Cicero, Ovid og Nepos
 har vi søndret Lem for Lem –
 hvis de hørte deres Epos,
 tror jeg ej, de kendte dem.

Her vi stedse sov tilsammen
 Sommer, Vinter, Høst og Vaar,
 delte Ærgrelser og Gammen,
 som i Ungdoms Tid det gaar!
 Mangen Morskab har vi øvet
 under dette lave Tag –
 her blev og vort Venskab prøvet,
 saa det holdt til denne Dag.

Kære gamle Læsestue!
 du har set os Aar for Aar,
 set vort Slid ved Ovnens Lue,
 set vor Længsel imod Vaar!
 Skønt det firti Aar er siden,
 levende du for os staar –
 Mindet regner ikke Tiden,
 tænker, at det var i Gaar!

★

Vi ordner Rodet lidt – maaske,
 ej mer, end Pligten byder,
 saa gaar vi over for at se
 til Husets Middagsgryder!
 Ah, Lørdagsretter, den er fin –
 Brødsuppe, Æbleskiver!
 Vi spiser hver et helt Dusin
 med stor og hellig Iver.

Hvad der saa senere skal ske
 maa Lejligheden give –

vi finder sagtens en Idé,
 som Tiden kan fordrive;
 thi Lørdag altid være bør
 Point'et i en Uge –
 fem Dage har vi slidt, saa tør
 vel nok vi denne bruge.

Vi føler, det er vel fortjent,
 at Lørdag er vor egen;
 med Morskab er det godt bevendt,
 men Læsning – ikke megen!
 Den gemmer vi til næste Dag,
 saa taber den ej Kraften;
 vi mener, det er ingen Sag –
 Ak ve! den næste Aften!

Lørdag.

Lørdag, du har stedse været
 Dagen, som os hued bedst –
 derfor har vi ogsaa æret
 dig, som om du var en Fest!
 Men hvor kneb det med at vente
 paa de Goder, du os bød,
 og det „dolce far niente“,
 der kan nydes i dit Skød!

Vi vil spille Bold og bade,
 spise Frugt med Velbehag –
 under Morskablæsning lade
 Loven hvile for en Dag!
 Snart vi søger Fuglereder
 og studerer Skovens Kryb,
 snart om Krebs i Aaen leder,
 hvor den ikke er for dyb!

Saadan er du fuld af Glæder,
 Lørdag, for en Skoledreng –
 vi maa rundt paa mange Steder,
 før vi tænker paa vor Seng!
 Efter hele Ugens Møje,
 naar du kom, vor Fryd var størst,
 Pligten tog vi ej saa nøje –
 Lørdagsfred gik altid først!

★

Blandt anden Morskab har vi søgt
 en Cigaret at knibe –
 nu vil vi prøve at faa røgt
 en rigtig, voksen Pibe!
 Med Andagt jeg den stikker an,
 jeg sutter, og jeg bakker

og føler mig som voksen Mand --
paa engang -- jo, jeg takker!

En Time efter mener jeg,
at jeg mig nok tør vise --
det var paa Tide, thi et Praj
vi faar, at vi skal spise!
Familien i samlet Flok
nu tager Plads ved Bordet,
af Mad og Drikke er der nok --
din Fader fører Ordet.

Da Aftensmaden er forbi,
vi passiarer, førend
vi skilles, ude i det fri
i Kreds om Havedøren!
Din Fader be'r dog snart om Ro
i hele Præstegaarden;
saa tier vi -- vi husker jo,
det Søndag er i Morgen.

Før Sengetid tilsidst vi gaar
en lille Tur i Skoven --
den er saa smuk, og Maanen staar
i al sin Glans foroven!
Vi sidder under „Fruens Bøg“,
indtil det bliver silde,
og lytter til den glade Gøg
og Nattergalens Trille.

Skoven.

Skønne Skov! I dine Skygger,
hvor saa mangan Sangfugl bygger,
var vor Barndoms bedste Sted!
Biers Summen, Fuglesangen,
Vindens Sus i Granegangen
fyldte Sindet med sin Fred.

Vaarens hvide Anemoner
under dine høje Kroner
som et Tæppe skønt var lagt,
naar til Klang af Blomsterklokker
Bøgen sine lyse Lokker
folded ud i al sin Pragt.

Aa, hvor træder endnu nøje
frem for vor Erindrings Øje
Bænken her ved „Bellevue“!
For vor Fod vi skuer Landet,
skønnere end noget andet,
og foroven Sol og Sky.

Mellem græsbevokste Skrænter,
som paa Slæt med Længsel venter,
løber Banen med sin Bro --
og hvor Blomster reder Sengen,
ser vi „Stavisaa“ i Engen
som et Søilverbaand sig sno.

★

Hvor frydefuldt som Skoledreng
at vaagne Søndag Morgen
og vide -- endnu i sin Seng --
en Fridag ubeskaaren!
At komme op er straks lidt svært,
thi Hvilen dejligt falder --
vi mangler gerne lidt af hvert,
naar Kirkeklokken kalder.

Om Formiddagen gaar vi saa
den lange Vej til Kirke;
dér sidder helst vi ovenpaa,
hvor vi som „Kor“ kan virke
og følge Organistens Spil
med vore Drengestemmer --
saa lytter vi andægtigt til,
og Præstens Ord fornemmer.

Gudstjenesten tilsidst er slut,
og vi maa hjemad trave --
der kommer vi i det Minut,
vi Middagsmad skal have!
Din Far og Mor er kommet alt,
-- de er jo ogsaa kørte --
vi spiser, og de faar fortalt,
hvad vi paa Vejen hørte.

Vi sidder hyggeligt og rart
og taler efter Bordet,
til vi med ét igen faar Fart,
thi nu har Sporten Ordet!
Det er en ganske afgjort Sag,
-- her støtter vi hinanden --
og hvis det bliver Regnvejrsdag,
saa „kaster vi i Spanden“.

Vi spiller Cricket, Pind og Bold,
til vi af Træthed humper --
Sejrherren hviler mør, men stolt,
paa sine sidste Stumper!
Saa gaar vi gennem Skoven ned
til Aen for at bade --
det svaler rart, naar man er hed,
selv om vi kun kan vade.

Der findes fuldt af Krebs og Aal
i Brinkens Krinkelgange —
dem vil vi sætte os som Maal
med Hænderne at fange!
Vi tager Krebsen helt adræt,
men Aalen Kval os volder —
den er saa glat og smutter let,
hvor fast vi ogsaa holder.

Hør, nu maa vi vist løbe hjem,
det regner — naa, jeg tænker,
i Skoven kan vi finde Gem,
saa længe blot det stænker!
Men bliver Vejret alt for sløjt,
vi Dagligstuen søger —
der læser Husets Damer højt
af Læsetaskens Bøger.

Ved Aftensbordet Bomben sprang —
det er din Faders Stemme:
„Jeg haaber, Dreng, denne Gang
I Pligten ej vil glemme!
Er Mandagslektierne læst?“

„Nej ikke ganske færdig!“
Jeg føler, at jeg er et Bæst
og ej hans Tillid værdig.

Ja, saa maa Bøgerne jo frem!
Hvor nødigt vi vil til det,
maa vi fordybe os i dem,
thi Husets „Pater“ vil det!
dog bli'r den Mandag sikkert „blaa“,
som Dagen efter kommer!
Den sidste blev vist ligesaa —
naa ja, det er vel Sommer!

Omsider er det Sengetid,
og vi er dygtig trætte —
med Stoffet ej, trods al vor Flid,
vi taler os til Rette!
Saa af din Far et Vink vi faar,
at vi kan Afsked tage —
Den næste Morgen Turen gaar
ad modsat Vej tilbage!

Vilhelm Balslev.

Lidt om Roskildenser-Samfundet

Af Ingeniør, cand. polyt. *Axel Smidt*

Roskildenser-Samfundet er en Forening, som søger at samle alle tidligere Elever fra Roskilde Kathedralskole. Det er stiftet 1916 og kan saaledes næste Aar fejre sit 25-Aars Jubilæum.

Hovedopgaven er som ved andre Skoleforeninger at holde Forbindelsen mellem gamle Skolekammerater vedlige, og derfor holdes der aarligt nogle Sammenkomster, hvorom jeg senere skal berette. Der er i Øjeblikket ca. 680 Medlemmer, og ca. 25 pCt. heraf er Damer — Skolen er nemlig, og har i mange Aar været, Fællesskole; af dens nuværende Elever er ca. 45 pCt. Piger.

Hvert Aar holdes der i Oktober Maaned Generalforsamling i Kathedralskolens Solenitetssal, hvor Skolens Rektor som Regel overtager Hvervet som Dirigent. Der holdes i det

hele en god Forbindelse vedlige mellem vor gamle Skole og Samfundet. Det skal her bemærkes, at Samfundets Kasserer p. t. er en af Skolens Lærere, en yngre Lektor, og at han har bestridt dette Hverv i 15—16 Aar med megen Iver og Nidkærhed — han har sikkert i høj Grad Æren for, at saa mange fra de yngre Aargange sluttede sig til Samfundet, da de forlod Skolen.

Umiddelbart efter Generalforsamlingen — hvortil der iøvrigt kun møder et ringe Antal Medlemmer — afholdes der Rusgilde paa „Hotel Prinsen“, Roskildes største og ældste Hotel. Hertil indbydes for det første alle „Russerne“, baade Studenter og Realister, og desuden alle de gamle Jubilarer, Studenter og Realister, som har forladt Skolen for 25, 40 og 50 Aar siden.

Rusgildet begynder meget festligt med en Middag, med mange Taler og Sange. Takket være et æret prominent Medlems Rundhaandethed leveres Middagen til en meget lav Pris. Til Middagen møder — incl. de indbudte — ca. 200 Mennesker, og efter Middagen møder endnu en Del unge Medlemmer, som maaske ikke har saa godt Raad eller maaske først faar fri senere paa Aftenen (det er jo Lørdag), og endelig tropper som de alleryngste Skolens 3. G.'er op, idet de er inviteret til at deltage i Dansen, som snart begynder, og hvori mange, baade ældre og yngre, med Glæde deltager til et godt Stykke hen paa de smaa Timer.

Til denne Fest kan foruden de særlig indbudte kun Medlemmer faa Adgang; men til den Fest, som holdes i København om Vinteren, og hvor der som Regel er sørget for en eller anden Underholdning, efterfulgt af Dans, kan der medtages Ikke-Medlemmer, saasom Ægtefæller m. m.

Samfundet har ogsaa andre Opgaver — vi har saaledes et Understøttelsesfond, som i Form af Laan kan uddeles til trængende Roskildensere, særlig til Hjælp for de unge ved deres Studier eller anden Uddannelse i de første Aar. Ogsaa Opgaver af kulturel Betydning og med Tilknytning til Skolen, Samfundet eller Byen kan optages. Der ydes saaledes aarligt Bidrag til Skolen til Præmier og til Skolens Forlystelseskasse. Byens Forskønnelse kan ogsaa tages op til Drøftelse. I sin Tid forsøgte man at hindre Opførelsen af Muren omkring Domkirken, og senere, da den var en Realitet, forsøgte det at faa det Parti af Muren, som kritiseredes mest, ændret — Muren staar der imidlertid endnu uforandret, og der er næppe ret mange, som nu ønsker den ændret. — For Tiden er der Planer oppe om at faa skrevet Skolens Historie, hvortil Samfundet ogsaa paatænker at yde sit Bidrag.

Naar Samfundet kan glæde sig ved sin gode Trivsel, kan det have flere Aarsager:

Byens og Skolens Beliggenhed i Hovedstadens, Universitetets og andre Læresteders Nærhed har sikkert stor Betydning.

Vi har været heldige i Valget af vor Bestyrelse — i Spidsen for Samfundet staar en Kreds af dygtige og betydelige Mænd, som paa forskellige Maader har haft Energi og Evner til at yde en god Indsats til Gavn for det gode Kammeratskab og for Sammenholdet indenfor Samfundet.

Den gode Forbindelse mellem Bestyrelsen og Skolens Lærerkår, som allerede ovenfor er paapeget.

Det store Antal kvindelige Medlemmer, der stadig møder til vore Fester, har sikkert stor Betydning for Samfundets Trivsel og kan nok tilskrive sig en Del af Æren for den udmærkede festlige og fornøjelige Tone, der altid hersker ved vore Sammenkomster, og for, at deres mandlige Skolekammerater møder i saa stort et Tal.

Endelig — men ikke mindst — maa det fremhæves, at der indenfor Samfundet findes flere udmærkede Medlemmer, for hvem Ordet „noblesse oblige“ virkelig betyder en Forpligtelse, og som til Ære for dem selv og til Gavn for Roskildenser-Samfundet har ydet en betydelig økonomisk Støtte eller har anvendt deres særlige Viden og Evner f. Eks. til Gavn for Understøttelsesfondets rette Anvendelse.

Endelig kan jeg fortælle, at vi ogsaa har et Blad — „Roarskilde“, som udkommer en Gang om Aaret, kort før Generalforsamlingen. Det er i Oktav-Format og bringer korte Referater fra sidste Aars Generalforsamling og Sammenkomster m. m., ligesom det bringer Oplysninger om 25-, 40- og 50-Aars Jubilarerne. Desuden optages gerne Artikler, Erindringer eller andet, som Medlemmer kan have paa Hjerte, f. Eks. fra en Jubilar. Bladet svarer dog ikke rigtig til Navnet. Kilderne sprudler ikke saa stærkt som i Byen af samme Navn. — Saa vidt jeg har set, bringer „Odenseaner-Sam-

fundet“ adskilligt mere Stof end „Roarskilde“. Saavidt jeg kan forstaa, er Forholdene i flere Henseender saa forskellige, at en direkte Sammenligning mellem „Odenseaner-Samfundet“ og vor Forening næppe kan gøres; men jeg vil dog tro, at en Del af det, jeg har fortalt, kan have Interesse.

Axel Smidt

Gamle Odenseanere

Dødsfald

PROFESSOR P. K. MØLLER

31. MARTS 1847—20. FEBRUAR 1940

Odenseaner-Samfundet har mistet sit ældste Medlem, sin „grand old man“, der tillige var Danmarks ældste Læge og næsten 93 Aar gammel.

Ingen af vore Medlemmer vil glemme denne sjældne Personlighed, paa én Gang en elskelig Læge og et usædvanligt levende og højt kultiveret Menneske, som det altid var en Glæde og en aandelig Berigelse at være sammen med.

I samfulde 60 Aar, fra 1878 til 1938, var han knyttet til Odense By som en højt anset Læge og udøvede lige fra 1885 en stor og ansvarsfuld Livsgering som Kirurg ved Sygehuset.

Han var levende interesseret i Odenseaner-Samfundets Liv og Virksomhed og deltog ofte i vore Sammenkomster og Fester baade i Odense og i København. Vi mindes saaledes alle med særlig Glæde Rusgildet den 5. December 1934, der prægedes af Professor Møller, hans Søn Professor medicinæ Poul Møller og Christian Gottschalch. Ved denne Lejlighed holdt Professor Poul Møller Rustalen, aandfuld og i smukke Vers, og senere talte hans Fader til de Unge og henrykkede hele Forsamlingen, ikke blot ved sine egne skønne og tankevægtige Ord, men ogsaa ved, helt ex tempore at citere lange Udtog af „Adam Homo“s klassiske Rytmer, hvorved han viste, at hans Aand og hans Legeme trodsede alle gængse Forestillinger om „Forkrænkelighedens Lov“.

Vi ældre, der har haft den Lykke i en lang Aar-række at kende og skatte Professor P. K. Møllers rige Personlighed, vil altid mindes ham i Kærlighed og Beundring.

C. Br.

★

DIREKTØR EDVARD BÜLOW

27. DECEMBER 1880—19. APRIL 1940

Det er kun to Aar siden, Odenseaner-Samfundet mistede et skattet Medlem og en trofast Kammerat, da Højesteretsdommer Petrus Bülow afgik ved Døden. Nu er ogsaa hans yngre Broder, *Edvard Bülow*, gaaet bort. Medens Petrus fulgte Faderens, Byfoged Chr. Bülow's juridiske Fodspor og naaede de højeste Maal, var det Edvard's Hensigt at gaa Militærvejen, og han blev da ogsaa Løjtnant i Fodfolket efter at have taget Studentereksamen i 1898. En ondartet Gigtfeber tvang ham imidlertid til som 23-aarig at opgive den militære Løbebane, hvorefter han fik Ansættelse i Andreas Collstrup's store og ansete Firma. Den unge sympatiske Officer viste sig hurtigt at have fremragende Evner som Forretningsmand, fik snart betroede Hverv overdraget og blev inden mange Aar Direktør i Firmaet. Senere indvalgte han i Bestyrelsen for flere af vore største Handelsselskaber, som f. Eks. „Dansk Industri Syndikat“, hvor hans militære Fortid gav ham visse Forudsætninger.

Edvard Bülow nød høj Anseelse i den store Forretningsverden for sin merkantile Indsigt, sit hjertelige og elskværdige Væsen og sin solide Kultur, som hans gode Hjem og vor gamle Skole havde lagt Grunden til. Hans Interesse for Skolen og de gamle Kammerater gav sig for ikke længe siden Udslag i en Pengegave til vort Samfund.

Vi vil ære og værne Mindet om denne gode Ven og Kammerat.

C. Br.

★

Fødselsdag

CHRISTIAN F. A. GOTTSCHALCH

Den 19. December fyldte Odenseaner-Samfundets nuværende Nestor det anselige Aaremaal, 85 Aar. Navnet *Gottschalch*, som „Danmarks Christian“ har præget saa fast i vort Slægtleds Bevidsthed, havde allerede en smuk Klang paa Fyen, før Christian satte det i „full swing“, idet *Christian F. A. Gottschalch* nød stor Anseelse som en af Apotekerstandens mest fremstaaende Repræsentanter i vort Land.

I Odenseaner-Samfundet har han lige fra Starten været et meget interesseret Medlem og hyppig deltaget i vore Sammenkomster. Vi skylder ham ogsaa Tak for hans morsomme Skildring af hans egen Skoletid fra 1866. Han er vel nok den eneste

nulevende Latinskoledreng, hvem H. C. Andersen i 1867 trykkede i Haanden, da man lykønskede ham ved hans Udnævnelse til Æresborger i Odense. (Se dette Tidsskrifts Nr. 8, S. 140.)

Odenseaner-Samfundet udtaler herved sin hjertelige, omend noget forsinkede Lykønskning til vor gamle og skattede Kammerat. C. Br.

★

Udnævnelser

Den højtansete Dermatolog, Dr. med. *Svend Lomholt* blev i Juni 1939 udnævnt til Professor ved den kliniske Praktikantundervisning ved Universitetet.

I samme Maaned blev et andet af vore kendte Medlemmer, *Heinrich Koch*, der baade var Kaptajn i Hæren og Landsretssagfører i København, udnævnt til Oberstløjtnant af Forstærkningen og Chef for 24. Bataillon.

★

Ordensdekorationer

Vor Formand, Retsformand *Peter Ryyd*, der længe har været R. af D., er nu ogsaa blevet udnævnt til Dannebrogsmænd.

Højesteretssagfører *Flemming Pätges Allerup* er blevet Ridder af Dannebrog.

★

Et Hjertesuk

I Februar d. A. sendte jeg 200 Medlemmer af Odenseaner-Samfundet en Opfordring til at forudbestille en ny Bog af vor Kammerat, Digteren K. L. Kristensen, „Lønligt Lys“, som nu er udkommet paa Gyldendals Forlag. Min Opfordring blev fulgt af 11 – elleve. Jeg blev ærligt talt lidt skuffet; kun 5½ pCt. havde fulgt min Opfordring. Naa, Tiden rider hastigt, og De maa gerne glemme mig; men derimod maa De ikke gerne glemme en af O. S.'s Grundpiller: Kammeratskabets Lov.

Sophus Agerholm

Foreningsmeddelelser

Boggave

En af Samfundets Velyndere har anonymt skænket Bestyrelsen en Boggave:

C. C. Clausen: Odense og Omegn (1900).

J. Moreau Andersen: Odense By (1915).

I. H. Campe: Robinson den Yngre, I og II Del (1784-85).

Oehlenschläger: Digte (1803).

Ovidius Naso: Forvandlinger (1831).

Aurora latinitatis (1784).

Odense Kathedralskoles Morgensange (1890).

Gaven er med Tak modtaget af Formanden, og Bøgerne kan ved Henvendelse til Sekretariatet udlånes til Foreningens Medlemmer.

I Tilfælde af Samfundets Ophævelse tilfalder Bøgerne Skolen.

★

Generalforsamling

Den 28. April 1939 Kl. 20 afholdt Odenseaner-Samfundet i Haandværkerforeningen, Dr. Tværgade 2, København, ordinær Generalforsamling med følgende

DAGSORDEN

- 1) Formanden aflægger Beretning.
- 2) Kassereren aflægger Regnskab.
- 3) Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er: Dommer *Heide-Jørgensen*, Læge *V. Meier*, Redaktør *Dreyer*, Fuldmægtig *Stampe Frølich* og Sekretær *Lumbye Madsen*.
- 4) Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter. De nuværende Revisorer er: Grosserer *Henrik Brock* og Kontorchef *Vald. Jensen*. De nuværende Revisorsuppleanter er: Grosserer *J. Balslev* og Universitetskasserer *J. V. Haugsted*.
- 5) Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1939, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
- 6) Forslag til Ændring i Samfundets Love. § 5 affattes saaledes: „Den ordentlige Generalforsamling afholdes i København eller Odense inden Udgangen af hvert Aars *Maj Maaned*“.
- 7) Eventuelt.

Formanden bød velkommen og foreslog Dommer *Heide-Jørgensen* som Dirigent. Dirigenten valgtes med Akklamation; han takkede for Valget, konstaterede Generalforsamlingens lovlige Indvarsling og gav Ordet til Formanden for at aflægge Beretning.

ad 1) Formanden udtalte:

Ved Generalforsamlingen i Fjor den 27. April blev der – som det vil erindres – valgt 3 nye Medlemmer ind i Bestyrelsen, nemlig Direktør

Poul Dessau, Maleren *Rannow* og stud. jur. *Stær-mose*. Indenfor Bestyrelsen blev Formand, Sekretær og Kassereren genvalgt, medens Dommer *Heide-Jørgensen* blev valgt til Næstformand i Stedet for Professor *Poul Møller*, som ikke ønskede Genvalg som Bestyrelsesmedlem.

Efter Generalforsamlingen holdt Dr. *Bratli* et interessant Foredrag for os: et Emne fra Spanien, nærmere betegnet: *Cervantes*.

Siden Generalforsamlingen har vi haft 2 Sammenkomster i Aarets Løb, nemlig d. 2. November i Fjor og d. 13. Februar i Aar.

Den 2. November var der Rusmodtagelse. Vi var mødt ialt 60, hvoraf 16 var Russer, og Pastor *Alsinger* holdt en smuk Rustale. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af vort hyggelige Samvær ved Rusfesten, hvoraf der findes et Referat i *Odenseaner-Samfundets Tidsskrift* Nr. 15, som udkom for en Maaned Tid siden. Odense Katedralskoles nye Rektor, *Rektor Mogensen*, som havde indmeldt sig som Medlem af *Odenseaner-Samfundet*, var indbudt som Gæst, men var desværre forhindret i at deltage.

Vor næste Sammenkomst fandt Sted den 13. Februar i Aar i Nationalmuseet.

Der havde meldt sig op mod 100, og selvom der som altid kom nogle Afbud til Slut, mødte der 86 Medlemmer med Paarørende. Museumsinspektør, Dr. phil. *Broholm*, der er Student fra Odense (1912), foreviste en Del af Nationalmuseets 1. Afdeling og gav os interessante og underholdende Oplysninger om de sjældne Ting, vi saa. Tilsidst saa vi Skrydstruppiggen og fik en indgaaende Forklaring om dette Fund.

Bagefter samledes vi i Nationalmuseets nyindrettede Restaurant til et Stykke Smørrebrød med Albani-Øl, og Koncertsanger *Blicher-Hansen* sang nogle smukke Sange for os, og Maleren *Rannow* læste morsomme fyenske Historier.

Bestyrelsen havde planlagt en Mødeaften med vort Medlem, Legationsraad *Gustav Rasmussen*, som Taler over et udenrigspolitisk Emne, hvilket maa siges at være aktuelt i Øjeblikket; *Gustav Rasmussen* var ogsaa villig, men ganske kort Tid efter vor Henvendelse til ham, blev han forflyttet til London, saa dette Foredrag, som eventuelt ogsaa kunde være holdt i Aften, faldt derved bort.

Bestyrelsen har i det forløbne Aar afholdt 5 Bestyrelsesmøder, hvor vi har drøftet Foreningens Ve og Vel, og senere under „Eventuelt“ er der et Par Punkter, som vi gerne vil høre Medlemmernes Stilling til.

Redaktionsudvalget, der bestaar af Dr. *Balslev*, *Frølich* og *Rannow*, har afholdt 4 Redaktionsudvalgsmøder. Tidsskriftets Nr. 15 udkom for ca. 1 Maaned siden; det var Tanken, at det skulde være udkommet ved Nytaarsd, men forskellige Omstændigheder bevirkede, at Bladet først udkom i Marts.

Som d'Herrer har set i det lige udkomne Nr. af Tidsskriftet, er der paa sidste Side (272) optaget Annoncer. Paa sidste Generalforsamling blev det vedtaget at lade Bestyrelsen træffe Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Annoncer, og da der gentagne Gange har været fremsat Forslag om Optagelse af Annoncer i Medlemsbladet, har Bestyrelsen ment at burde imødekomme dette Ønske ogsaa af økonomiske Grunde, da en Indtægt af Annoncer vilde være kærkommen.

Redaktionsudvalget udfolder store Anstrengelser for at fremskaffe Stof til Medlemsbladet, men der er fra næsten alle Sider alt for stor Tilbageholdenhed paa dette Punkt; Udvalget har bedt mig ved denne Lejlighed at henstille til Medlemmerne at være behjælpelig med Stof til Medlemsbladet og vise Interesse for Annoncerne, ligesom Redaktionsudvalget og Kassereren indtrængende anmoder om, at Medlemmerne meddeler Forandringer med Hensyn til Adresser og Stillinger.

Det Beløb af 100 Kr., som aarlig bevilges til en Dimittend fra Odense Katedralskole, blev i Sommeren 1938 tildelt *Erik Sparre-Andersen*, der opnaaede Karakter 7,42, og er Medlem af *Odenseaner-Samfundet*.

Efter Forslag af vort Medlem, Grosserer *Cornelius Petersen*, har Bestyrelsen besluttet saa vidt muligt hvert Aar at uddele nogle Boggaver til Dimittender fra Odense Katedralskole. Der blev i 1938 uddelt 3 Eksemplarer af Rektor *Holbecks*: *Odense Bys Historie*, 2 Eksemplarer af Bogen: *Den unge Tietgen* og 2 Eksemplarer af *H. C. Andersen*: *Mit Livs Eventyr*.

Bøgerne blev med Dedikation fra *Odenseaner-Samfundet* ved Translokationen afleveret til de paagældende af Rektor, og efter hvad Bestyrelsen har erfaret – vi har ogsaa faaet Takkeskrivelser – har denne Boguddeling vakt almindelig Glæde.

Grosserer *Cornelius Petersen* afholdt hele Udgiften ved den første Boguddeling. Der vil fremtidig blive Brug for ca. 100 Kr. aarlig til dette Formaal. Da Beløbet ikke kan afholdes af Foreningens Kasse, har enkelte Medlemmer lovet at støtte Sagen med 10 Kr. hver, et Aar ad Gangen; vi har allerede til Boguddelingen til i Aar mod-

taget ialt 70 Kr., og det henstilles til de Medlemmer, som har Lyst til at støtte Sagen, at henvende sig til Kassereren med 10 eller maaske 5 Kr.; skulde det Tilfælde indtræffe, at der indkommer et større Beløb, end der indkøbes Bøger for i Aar, vil der blive Brug for Beløbet til næste Aar eller senere.

Medlemsantallet har praktisk talt været konstant i det sidste Aar, lidt over 250 Medlemmer eller en lille Stigning. Adskillige nye Medlemmer er kommet til, men Døden har i det forløbne Aar bortrevet ikke helt faa af vore Medlemmer; jeg skal saaledes henvise til Tidsskriftet for Marts i Aar og nævne Fabrikant *Herman Mogensen*, tidligere Bestyrelsesmedlem og Kasserer, Gymnastiklærer *N. A. Nielsen*, som var meget interesseret i vor Forening, og hvorledes det gik hans gamle Dreng. De to Brødre, Sparekassedirektør *Nikolaj Dreyer* og Driftsbestyrer *Jørgen Dreyer*, samt Kammerherre *Juel*, Krabbesholm, er ligeledes gaaet bort, og for kort Tid siden er Direktør *Otto E. Andersen* afgaaet ved Døden. Blandt de yngre Kammerater har vi mistet Kaptajn *Alfred Seebach*, der er Student fra 1909.

Selvom Medlemsantallet er steget ganske lidt i det sidste Aar, er vi stadig for faa i Foreningen. Bestyrelsen har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og vi vil senere i Aften vende tilbage til Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Medlemsantallet eventuelt kan bringes i Vejret.

Tilslutningen til sidste Generalforsamling, til Rusgildet i Efteraaret og til vor Sammenkomst i Nationalmuseet i Februar, hvor der var mødt henholdsvis 43, 60 og 86, kunde tyde paa, at Odenseaner-Samfundet er i Fremgang; jeg vil gerne udtale Haabet om, at dette ikke maa være noget øjeblikkeligt, men at ikke blot Mødeprocenten ved vore Sammenkomster maa stige, men at ogsaa Medlemstallet maa blive forøget.

ad 2) Kassereren, Direktør *Rytter*, gennemgik det omdelte Regnskab, for hvilket der blev givet eenstemmig Godkendelse.

ad 3) Dirigenten oplyste, at Dr. *Meier* ikke ønskede Genvalg; i hans Sted valgtes Statsadvokat *Harald Petersen* (1912).

Genvalgt blev: Dommer *Heide-Jørgensen*, Fuldmægtig *Stampe Frølich*, Redaktør *Dreyer* og Sekretær *Lumbye Madsen*.

ad 4) Til Revisorer og Revisorsuppleanter genvalgtes henholdsvis Kontorchef *Valdemar Jensen*, Grosserer *Henrik Brock*, Grosserer *J. Balslev* og Universitetskasserer *J. V. Haugsted*.

ad 5) Generalforsamlingen vedtog eenstemmig at bevilge 100 Kr. til en Dimittend fra Odense Katedralskole 1939.

ad 6) Formanden motiverede Forslaget med, at Maj Maaned egnede sig bedre for Generalforsamlinger i Odense; endvidere var det blevet fremført paa forrige Generalforsamling, at det var vanskeligt at møde i April, da der i Forvejen var saa mange Generalforsamlinger.

Forslaget blev vedtaget med de fornødne $\frac{2}{3}$ Stemmers Majoritet.

ad 7) Bestyrelsen fik Mandat til eventuelt at arrangere Generalforsamlingen i 1940 i Odense; angaaende et rejst Spørgsmaal om øget Kontingentfrihed henviste Formanden til Lovens § 3, Stk. 4, og maatte opfordre de paagældende til at henvende sig til Bestyrelsen; endvidere fik Bestyrelsen Mandat til at arrangere en Skovtur i Juni Maaned; endelig fremsatte Direktør *Rytter* Forslag om at oprette et Repræsentantskab, bestaaende af eet Medlem af hver Aargang, der saa skulde agitere, dels for Medlemmer, dels for godt Besøg til Møderne. — Bestyrelsen fik efter nogen Diskussion Mandat til at arbejde paa en Tilføjelse til Lovene med Henblik paa Forslaget.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, hævdedes Generalforsamlingen.

Den nyvalgte Bestyrelse konstituerede sig med *Ryyd* som Formand, *Heide-Jørgensen* som Næstformand, *Rytter* som Kasserer og *Stampe Frølich* som Sekretær.

Derefter serveredes der koldt Bord med Albani Øl og Kaffe for Medlemmerne.

★

Skovtur

Mandag den 12. Juni 1939 Kl. 16,30 mødtes 22 Medlemmer paa Raadhuspladsen for starte den planlagte Skovtur til Fredensborg. I et bekvemt Turistautomobil blev vi befordret ad Kongevejen over Hillerød til Nøddebo Kro, hvor der indtoges Forfriskninger. Vejret var, selvom lidt køligt, rigtig foraarsagtigt, og i en meget smuk Aftenstemning sejlede vi over Esrom Sø til Fredensborg Slotspark. Ved Formandens Mellemskomst fik vi Adgang til Slottet; det var en smuk Oplevelse i denne fredelige Foraarsaften at gaa rundt i Slotets mange hyggelige, minderige Stuer og Sale.

Aftensmaden blev indtaget paa Hotel Store Kro, og bagefter var der muntert Samvær, bl. a. ved Keglbanerne. Hjemturen foregik i det lejede Turistautomobil.

Rusmodtagelsen 1939

Onsdag d. 8. November 1939 afholdt Odenseaner-Samfundet sit Efteraarsmøde og Rusmodtagelse i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, København. Ca. 75 Medlemmer deltog, heraf 12 Russer og 15 25-Aars Jubilarer (1914).

Vi gik straks til Bords, hvor der serveredes foren Skildpadde og Osteanretning; efter Kaffen samledes vi ved Panchesoldet, til hvilket Talerne var henlagt.

Formanden bød Velkommen.

Højesteretsagfører *Holten-Bechtolsheim* holdt en glimrende Rustale, der gengives i Resumé andet Steds i Bladet.

Endvidere talte Professor *Poul Møller* for Aargang 1914, og Dr. *Lindenov* takkede: Redaktør *Poul Dreyer* talte for Skolen, og Rus *Preben Neergaard* takkede for Rustalen. Dr. *Balslev*, som ogsaa talte, havde forfattet „Den fynske Vise“, der gjorde megen, berettiget Lykke. Sangen gengives her nedenfor. Komponist *Synnestved* underholdt os med en smuk Klaverkoncert, og vi sang vore herlige Translokationssange.

*

Den fynske Vise

tilegnet

Odenseaner-Samfundet

Ved Rusmodtagelsen den 8. November 1939

*Te' Minje om vor Øe, der æ
skavt som et Fa' me' Bovvejgrø' ...
naar Høet staar i Staek ... aa alle di
dejli'e Potæter aa Roer ... aa om Pejterne, der sejer,
a' Naeten denj æ deres ej'n ... jow, der æ
lejfi po Fyn*

Mel.: „Nys fyldte skjøn Sirid sit attende Aar —“

Spel op o Klavieret, du Myvsiker-Maanj!
Saa synjer vi aae're de' be'ste, vi kaanj.
Denj Ti', vi var Drenje, da saanj vi jo saa'en —
aa denj, som har glømt 'et, han sitter saa haaen!

Vi minjes vor Øe, der æ skavt som et Fa'
me' Bovvejgrø' som denj da'li'e Ma'!
Denj haawer mi'san-deli' aa vi inow —
om itt' du gi' haw' 'en, saa æ du dejt vow!

Her u'e o Laanjet æ Maerken saa skønj,
nær Rowen denj skrijer, aa Maeen æ grønj!
Smaaowlene synjer, mens Solenj staar højt —
hun skinjer saa mil't ner o Kre'tur aa Kløjt!

Nu kyerer vi Høet fra Staeki o Vovn —
de' rækkes med Foerki te' Slyjen faa'ov'n!
Ta' læteli' om 'et, saa goer 'et ile'n,
om kuns du vil awte aa itte æ tre'n!

Vi stræver saa ræle', nær Ko'unet ska' inj —
da æ de' en Fær' me' saa møj' manne Tinj!
Men hows, a' du hænjer o Hæren en Lejl' —
de' slykker dinj Tø'st, de' ka' aller slaa fejl!

Te'si'st, nær Potæter aa Roer ska' op,
saa nikker vi Kjøjernes Bien me' i Strop!
Me' denj ka' di renje o Stubbi i Fre' —
der vil kuns et Ko'en a' Vaante'else te'!

Ve' Fyrawtenstijer, nær Arb'et æ enj',
vi nyjer vor Grø' aa faar Piverne tænj' —
saa tæ'er vi Mosekken aa draver a' By
aa speller en Vals unner Bøjenes Ly!

Sie Pejterne, di æ s'mæn'j aller faa'lej'n,
men sejer, a' Naeten denj æ deres ej'n!
Di daanjser saa gjarne, nær Dawi æ hen' —
for Maani, han æ jo di elskende Ven!

Jenjs Rasmussen, han æ i fyet Matadoer,
ve' de' han har Sovnets denj villeste Goer'!
Ijae for hans Spisebael: Faem Ræeter Ky' —
aa sijen te' Kawen en Toer a' hans My'!

Om li't æ der saa'en en Sty' ve' hans Boer',
a' injen ka' fae'e et ijneste Oer'!
Jow, Jenjs's Visit æ saa growe et Knael' —
saa kiwsomt for di, der gik bus a' de' Bael!

Bawetter, nær itt' han har mier for vor Taanj,
vi tæ'er en Skjevinsel te' Kunjak me' Vaanj!
Ijn vinjer, mens d'aa'en faar ijke et Bu' —
aa tawer du Penje, saa æ du sjalu!

Vi har 'et dow be'st o vor Fæ-dreneøe —
saa fa-gert aa leve, saa moersomt aa døe;
Men de'm's du æ noele aa kiwi de' Ste',
saa æ du usny-deli' — gall, sejer je'!

Vilhelm Balslev.

Kommentarer

for dem, der har glemt deres Modersmaal!

O = paa; saanj = sang; haaen = flov; haawer = kan lide; gi' haw' = bryder sig om; dejt = meget; vow = daarlig; skrijer = skrider; Mae = Eng; mil't = varmt; ner = ned; Kløjt = Plag; kyerer = kører; Slyje = Høstænge; læeteli' = omhyggelig; ile'n = dog; awte = høre efter; tre'en = fornærmet; ræle = vældig; Ko'unet = Kornet; Fær' = Redelighed; Hære = Skulder; Lejle = Øldunk (af Træ); aller = slet ikke; Potæter = Kartoffler; nikke = binde op; Bien = Ben; i = en; renje = løbe; Stubbi = Stubmarken; vil = behøves; Koen = Smule; Vaante'else = Øvelse; enj' = endt; Mosek = Instrument (navnlig Harmonika); sie = se; Peje = Pige; faa'lej'n = ked af det; hen' = forbi; fyet = født; villeste = bedste; Ijae = bevares; Spisebael = Gilde; faem = fem; Toer = Snaps; My' = Mjød; ve = over; fae'e = forstaa; Visit = Selskab; growe = voldsom; kiwsomt = sørgeligt; di = dem; bus = glip; mier = mere; Taanj = Tand; Skjevinsel = et Slags Kortspil; Vaanj = Vand (her Sodavand); ijn = den ene; vinjer = vinder; d'aa'en = den anden; ijke = slet ikke; Bu' = Spil; sjalu = misfornøjet; moersomt = tiltalende; de'm's = hvis; noele = gnaven; kiwi = ked af; usnydeli' = ubeskedent; gall = umedgarlig; lejfi = dejlig.

*

Boggaven til Dimittenderne 1939

Ligesom forrige Aar skænkede Odenseaner-Samfundet 7 Bøger til Fordeling blandt Dimittenderne for 1939.

3 Eksemplarer af Rektor H. St. Holbecks Bog: Odense Bys Historie, 2 Eksemplarer af Bogen: Den unge Tietgen og 2 Eksemplarer af H. C. Andersen: Mit Livs Eventyr.

Bøgerne blev med Dedikation fra Odenseaner-Samfundet afleveret til de paagældende ved Translokationen af Rektor *Mogensen*.

*

Odenseaner-Samfundets Legat

til en Rus af 1939 blev tildelt stud. jur. *Gunnar Gregers Larsen* (klassisk-sproglig Student).

*

Studerterne af 1939

Den klassisk-sproglige Linie

Inger Høj Andersen, Peter Bent Fønss-Jørgensen, Poul Immanuel Jørgensen, Gunnar Gregers Larsen,

Jørgen Munk, Hans Ringberg, Svend Børge Rossen, Anders B. Pontoppidan Thyssen, Erik Wendelboe.

Den nysproglige Linie

Ancher Karl Ditlef Albertsen, Holger Jørgen Ove Bisgaard, Ernst Georg Dittmer, Børge Gjedssø-Madsen, Karl Aksel Hansen, Otto Harpøth, Kjeld Pape Escherich Jepsen, Otto Katharus Lind, Sven Ruge Lollesgaard, Erik Münter, Preben de Neergaard, Niels Juel Nielsen, Poul Møller Poulsen, Mogens Johannes Rasmussen, Kai Roe, Jens Chr. Skjødt, Alfred Tiedje, Chr. Wegge.

Den matematisk-naturvidenskabelige Linie

Hans Laurids Bek, Poul Mogens Buch, Otto Christensen, Bent Funder-Schmidt, Ejnar Hansen, Erik Hansen, Ib Hansen, Mogens Fischer Hansen, Clara Johanne Jensen, Hans Oluf Brandt Langkilde, Andreas Hansen Lund, Inger Hesseldahl Madsen, Bent Jacobi Neve, Hans-Ebbe Bern Nielsen, Sonja Pedersen, Erik Milling Petersen, Viggo Petersen, Peter Erik Rasmussen, Knud Frederik Roholt, Knud Birger Salling, Lise Høst Saunte, Jes Thorvald Seidelin, Ib Therkelsen, Karl Gustav Ægidius.

*

Ordinær Generalforsamling

Meddelelse om den aarlige Generalforsamling og Dagsordenen har Medlemmerne allerede modtaget. Den afholdes i København, Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, Tirsdag d. 21. Maj Kl. 20. Bagefter er der selskabeligt Samvær med Øl og Kaffe, og Prisen er den sædvanlige: Kr. 4,00 for ældre og Kr. 2,50 for de yngste Medlemmer (Drikkepenge inklusive).

Da det nu er mere end et halvt Aar siden vor sidste vellykkede Sammenkomst, haaber Bestyrelsen paa stor Tilslutning til dette Foraarsmøde.

*

Til Medlemmerne!

Husk at agitere for Tilgang til Samfundet, naar Du møder gamle Skolekammerater.

Send Bidrag til Medlemsbladet. Vær med til at skabe gode Mødeaftener.

7 50 pr. Kvartal

★

Kan bestilles

paa alle

Posthuse

Hold Føling med Barndommens By

gennem

Fyens Stiftstidende

Ryg Tørring's Cigarer

Hold Dem underrettet

om, hvad der sker paa Fyn
gennem Fyns største Blad

Fyns Tidende

Bestilling hos Postvæsenet
eller paa vort Kontor i
København, Raadhuspladsen 59

Telefon: Central 12051